

Yenə də ikili standartlar, yenə də erməni təəssübkeşliyi...

Milyondan artıq azərbaycanlının taleyinə biganə qalan beynəlxalq donor təşkilatlar bir ovuc erməniyə yardım üçün yarışa çıxıblar

2023-cü il sentyabrın 20-dən sonra Azərbaycanın Qarabağda suverenliyini təmin etməsinin fonunda daha çox iki məsələ qabarıq şəkildə diqqət çəkməyə başlayıb: Birincisi, daim "yazıq", "ac-yalavac" obrazında olan Ermənistanın əlinə "zavallı" rolunu yenidən məharətlə ifa etməklə xarici ölkələrdən, donor təşkilatlardan dilənmək, pul qoparmaq üçün yağlı fürsət qəlib.

İkincisi isə, 1990-cı illərin əvvəllərində yurdlarından zorla didərgin salınan milyondan çox azərbaycanlının məhrumiyyətlərinə, acınacaqlı vəziyyətdə yaşamalarına, çətinliklərinə gözlərinin ucu ilə belə baxmayan xarici donor təşkilatlarını, indi bir ovuc erməninin olmayan problemlərinə dəsmal götürüb ağlamağa, onlara humanitar yardım göstərməyə başlamaları.

Bəli, illər keçsə də, nə erməni fitnəsi, hiyləsi, yalanı bitib, nə də dünyanın pozulan nizamı, əyilən tərəzisi düzəlib.

Ermənistan cibinə axacaq pulların eyforiyasındadır

Gün kimi aydındır ki, Qarabağda yaşayan erməniyə illi sakinlərin Azərbaycanı tərk etməsində Ermənistanın məkrli barmağı var. Buna görədir ki, sözügedən insanları ev-əşiklərindən edərək Ermənistanı köç etməyə məcbur ediblər. Məcbur edirlər ona görə deyirik ki, Azərbaycan mərkəzi hakimiyyəti bu sakinlərinin reintegrasiyasında maraqlı olduğunu əməli addımlarla, real işlərlə sübut edir. Həm erməni nümayəndələri ilə ard-arda keçirilən görüşlər, həm də o bölgədə hər cür yardımların göstərilməsi təsdiqləyir ki, Azərbaycanın mərkəzi hakimiyyəti erməni sakinlərinin hüquq və təhlükəsizliyini, eyni zamanda bütün təminatını həyata keçirir.

Lakin Azərbaycan öz ərazisində kimi isə zorla saxlamaq niyyətində də deyil. Buna görə ölkəmizi könüllü tərk etmək istəyən erməniyə illi sakinlərə köçmələri üçün hər cür şərait yaradıb, hətta polislərimizin yolda onlara ərzaq paylamaları beynəlxalq aləmdə də böyük təqdirə layiqdir.

Bəli, dünya da diqqətlə izləyir və etiraf edir ki, Qarabağı tərk edən erməniyə illi sakinlərin tıxacdan başqa problemləri yoxdur. Ancaq bu insanları üz tutduqları ünvanda hansı aqibətin gözləndiyi də müəmmaldır və əslində, Qarabağda yaşayan ermənilərin taleyinin Ermənistanı maraqlandırmamasını göz önünə götürəndə, mənzərənin heç də ürəkəcan olmadığı aydın görünür...

Daha çox "yazıq" görünmək, daha çox dilənmək üçün...

Ermənistan hazırda quduz iştaha ilə Qarabağı tərk edən ermənilərin sayını birəbeş şişirtməklə məşğuldur. Riyakar ölkə tərəfindən sayla bağlı açıqlanan rəqəmlər yüz minlərlə dayanır. Hansı ki Vətən müharibəsinə qədər Qarabağda bundan dəfələrlə az erməninin yaşadığı faktıdır. Bu rəqəmin ən dəqiqini yekunda Laçın buraxılış-keçid məntəqəsindən alacağıq.

Diqqətimizi çəkən məqam odur ki, gözləndiyi kimi, Ermənistan Qarabağdakı erməni sakinlərdən yenə də sui-istifadə edərək dayanmadan dünyaya şişirtmə rəqəmlər sıırıyır - daha çox "yazıq" görünmək, daha çox pul qopartmaq, yardım dilənmək üçün...

Digər tərəfdən də "məzlum" ermənilərin bu riyakar davranışlarına qərəzli Qərb təsisatlarından dəstək gəlir, dünyada ermənilərə humanitar köməklə bağlı böyük yardım kampaniyalarına start verilir. Bu isə açıq-aydın ikili standartların, ayrı-seçkiliyin göstəricisidir. Necə ola bilər ki, onilliklər boyu, hətta indinin özündə belə milyondan çox azərbaycanlının taleyinə biganə qalan bu təşkilatlar indi ermənilərə yardım etmək üçün bir-biriləri ilə yarışsınlar.

Azərbaycan tərəfdən ermənilərə Qarabağdan çıxmaları barədə heç bir

Qarabağın erməni sakinlərinin yeganə səmimi himayədarı və sosial dəstəkçisi Azərbaycan dövlətidir

söz deyilməyib, bu onların "könüllü" seçimidir. Digər tərəfdən buna onları Ermənistanın məcbur etdiyi də realıqdır. Üstəlik, bu insanlar özlərinə aid əşyaları götürərək heç bir təhlükə hiss etmədən, rahat yollarla, gül-gülə Qarabağı tərk edirlər, etməyə də bilirdilər...

Azərbaycanlıların bir vaxt həyatda qalacağına belə ümidləri yox idi

Amma 1990-cı illərin əvvəllərində azərbaycanlıların nəinki seçimləri, heç həyatda qalacağına belə ümidləri yox idi. Xocalının dinc əhalisinin günahı nə idi ki, erməni qatilləri gecə ilə onlara divan tutdular, bütöv ailələri yer üzündən sildilər, bütün bənd-bərəni

kəsərək quruca canını götürüb qaçan minlərlə insanı girova çevirdilər, onları min bir işgəncə ilə qətlə yetirdilər.

Ermənistan Laçını, Kəlbəcəri işğal etdiyi zaman mülki əhaliyə yol vermədiyi üçün yüz minlərlə soydaşımız qarlı-şaxtalı dağlarla pay-piyada, ayaqyalın, başıaçıq qaçıb quruca canını ancaq qurtarmışdı. Kəlbəcərdə Başlıbeldən gələn yolun üzərindəki tuneli kəsərək dinc sakinləri vəhşicəsinə öldürmələri də erməni adına qara ləkədir. Hələ erməni canilərinin Cəbrayıl, Zəngilan camaatını Araz çayına tökərək İrana keçməyə məcbur etmələrindən, onların gözü qarşısında evlərinə od vurmalarından, digər rayonlarımızın sakinlərini evlərindən didərgin salmalarından danışırıq...

Bəs dünyaya humanizmdən, insanlıqdan dəm vuran humanitar təşkilatlar, qərəzli qərb ölkələri hara baxırdı! Həmin azərbaycanlıların acınacaqlı vəziyyətdə çadırlarda, vaqonlarda, yataqxanalarda zülm-zillət içərisində, ac-yalavac yaşadıklarından, quru yerdə yatdıqlarından, yeməyə çörək, geyməyə paltar tapmadıklarından xəbərləri var idi mi? Əlbəttə, var idi... Amma onlar erməni təəssübkeşliyi edirdilər.

İndi siz dünyanın altını da, üstünü də bildiyinizi və buna görə də harada nə baş verdiyindən hamıdan yaxşı xəbərdar olduğunuzu, hadisələri düzgün analiz etdiyinizi, obyektiv dəyərləndirdiyinizi, yardıma, köməyə ehtiyacı olanın dadına yetdiyinizi iddia edirsiniz.

Amma bu 30 il ərzində biz nə sizi, nə də qaçqın və məcburi köçkün vətəndaşlarımıza etdiyiniz yardımlarınızı görmüşük. Siz həmişə azərbaycanlılara qarşı qərəz nümayiş etdirməyi, onların problemlərinə lal, kar, kor olmağı üstün tutmusunuz, elə indi də belədir.

Dövlətimiz özü vətəndaşlarını acınacaqlı vəziyyətdən qurtardı

Yenicə müstəqilliyini qazanan, torpaqları işğal altına düşən, bir milyondan çox qaçqın və məcburi köçkünü olan Azərbaycan dövləti özü qarşılaşdığı bu dəhşətli vəziyyətdən xilas olmağı bacardı. Gündən-günə güclənən dövlətimiz qaçqın və məcburi köçkünlərin problemlərini həll etməyə başladı. Bu istiqamətdə ilk və ən uğurlu addım isə Ulu Öndər Heydər Əliyev tərəfindən atıldı və 1994-cü ildə bağlanan "Əsrin müqaviləsi"ndən əldə edilən gəlirlərin bir hissəsinin qaçqın və məcburi köçkünlərin məişət problemlərinin həllinə yönəldilməsi ilə ölkədə çadır şəhərciklərinin ləğvinə başlandı. Sonrakı dövrdə Prezident İlham Əliyevin bu istiqamətdə apardığı ardıcıl və effektiv siyasət nəticəsində cəmi 4 il ərzində - 2003-2007-ci illərdə Azərbaycanda bir dənə də olsun çadır şəhərciyi qalmadı. 2020-ci ilə qədər ölkədə məcburi köçkünlər üçün 100-dən çox qəsəbə-şəhərcik salındı. Ötən müddət ərzində Azərbaycanda 300 mindən çox məcburi köçkün mənzillərlə, fərdi evlərlə təmin olundu, həmçinin onların digər problemləri də ardıcıl şəkildə öz həllini tapdı.

Rəsmi statistikaya əsasən, Azərbaycan dövləti 1993-2019-cu illərdə qaçqın və məcburi köçkünlərin sosial təminatı və digər məsələlər ilə bağlı 10 milyard manat həcmində vəsait xərcləyib. Bu vəsaitin 4 milyardı dövlət büdcəsindən, 2,5 milyardı dövlət neft fondundan, 1,4 milyardı beynəlxalq maliyyə qurumlarından, qalanı isə digər mənbələrdən götürülüb.

2020-2023-cü illərdə belə vahid aylıq müavinət daxil olmaqla hər il üçün 380 milyon manat, mənzil-məişət şəraitinin yaxşılaşdırılması üçün 600 milyon manat, təhsil və sair xərclər üçün vəsaitlər dövlət tərəfindən ödənilir.

İkiüzlülüğün son həddi

Hazırda ölkəmizdə yüz minlərlə hələ də öz dədə-baba torpağına qayıda bilməyən insan var. Ermənistanın işğal zamanı, eləcə də Vətən müharibəsindən sonrakı dövrdə torpaqlarımızı mina tarlasına çevirməsi isə həmin insanlarımızın yurdlarına qovuşmasına ən böyük maneədir.

Gətirdiyimiz qısa nümunələrdən də görüldüyü kimi, bütün bu haqsızlıqlara göz yuman qərəzli ölkələr və beynəlxalq təşkilatlar hətta humanitar yardımların göstərilməsində belə ayrı-seçkilik edir, azərbaycanlılara biganəlik göstərirlər.

Amma Qarabağdan öz xoşuna çıxan ən çoxu 20-30 min erməni üçün isə həyəcan təbili çalaraq, yardım kampaniyalarına başlayırlar.

Utanmadan ikiüzlülüklerini sərgiləyirlər...

Yasəmən MUSAYEVA,
"Azərbaycan"